

Հունա՝ առուակ մ'եղած այդ շիթեր՝ կու լան սիրածայն,
Նորաբողբոջ յոյսերու ածուներէն անցնելով,
Որոնց վերն կը պարեն ծիածաններ տկնաթով,
Աւ գեղաթոյր ծաղիկներ զըւարթօրէն կը խայտան։

Ո՞վ պանդուխտ հայ, հիմակ դուն եկուր տունը հայրենի,
Որ քանդ աւեր, դարձած է մոխիրի կոյտ մը ցանցիր.
Կուշտ մը խրմէ այս ակէն, պապակդ անցուր անձանձիր,
Որ երակէդ նոր կորով ու թարմ արիւն պիտ' անցնի։

ԽԱՐԲԵՐԴԻ

ՀՐԱՑԱՑ

Փ Ա Վ Ա Խ Ա Յ Ա Վ Կ Ա Խ Թ Ե Խ Ա

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՃԵՄԱՐԱՆ

Հ. Մ. Գոտուրիամ. — Միջնադարեան հայ բառ նաստեղներ	417
Հ. Վարդամ Հացումիք. — Երդունք գիւտ և ախտից	421
Հ. Ա. Տիրոյեամ. — Համաշխարհական լեզու .	435
Տորթ. Պաղիլ. — Լատինական տառեր, և տաճ- կական, պարսկական և արաբական լեզուներ .	441
Հ. Դ. Տայիամ. — Եղիշէ չորս յեղանակներ հնագոյն զրչագրի մը մէջ	447

8. Ռ. — Փարիզեան թղթակցութիւն — Հայու- տանցի երկու շրջանաւարտները և ապանդաւոր ծովանկարիչ Պ. Արսին Շապանեան	457
--	-----

Գ Ր Ա Կ Ա Ն Ք

Վիկտորիա Աղամուր. — Նոր երգեր, թրգ. Հ. Տորթ. Պաղիկան	458
Վ. Դ. Պաղիկան	462
Վ. Գ. Թաշմհամ. — Փրփուրներ, կարաւանը .	463
Հրացայտ. — Պակացող շիթեր, դարիպ ազրեր .	